

द्योऽप्ययं न भवति । सूचनबुद्धेरपि संकेतादिलौकिकप्रमाणसापेक्षत्वे-
नानुमानप्रकारताङ्गीकारात् ।

यच्च 'संस्कारजन्यत्वाद्रसादिबुद्धिः स्मृतिः' इति केचित् । तत्रापि
प्रत्यभिज्ञायामनैकान्तिकतया हेतोराभासता ।

'दुर्गालङ्घित—' इत्यादौ (६२ पृ.) च द्वितीयार्थो नास्त्येव—इति
यदुक्तं महिमभट्टेन तदनुभवसिद्धिमपलपतो गजनिमीलिकैव ।

तदेवमनुभवसिद्धस्य तत्तद्रसादिलक्षणार्थस्याशक्यापलपतया तत्त-
च्छब्दाद्यन्वयव्यतिरेकानुविधायितया चानुमानादिप्रमाणावेद्यतया चा-

तद्बुद्धिजन्यबोधविषयः । अयं व्यङ्ग्यपदार्थः । संकेतादीत्यादिपदेन संकेतग्रहवे-
द्यानां ग्रहणम् । लौकिकप्रमाणसापेक्षत्वेन सहचारग्रहजन्यत्वेन । अनुमा-
नप्रकारताङ्गीकारात् व्याप्तिज्ञानविशेषत्वस्वीकारात् । प्रकृते वस्तुशक्तिवैचित्र्यविशेषः
संकेतः । तद्गोचरव्यङ्ग्यार्थव्याप्तिग्रहेणैव व्यङ्ग्यग्रहः, न तु तदर्थं व्यञ्जना स्वीकार्यम् ।
एवं च सति यत्र वस्तुशक्तिवैचित्र्यविशेषसत्त्वेऽपि सर्वेषामेव श्रोतृणामनभिज्ञतया न
व्यङ्ग्यार्थबोधस्तत्रैव व्यभिचार इति, तदपि न सम्यगिति भावः । 'स्मृतिर्न च' इति
कारिकास्थं विवृणोति—यच्चेति । संस्कारजन्यत्वात् संस्कारजन्यज्ञानत्वात् ।
अन्यथा संस्कारध्वंसादौ तज्जन्यत्वस्य सत्त्वाद् व्यभिचारस्यात्यन्तस्फुटत्वापत्तेः । प्रत्य-
भिज्ञायां सोऽयमित्याकारकज्ञाने अनैकान्तिकतया साध्यं विना विद्यमानतया
हेतोः संस्कारजन्यज्ञानत्वस्य आभासता व्यभिचारिता । एतच्च साधनं रसप्रती-
तिकारणीभूतवासनायाः संस्कारविशेषत्ववादिमते । अतिरिक्तत्ववादिमते तु हेतोः
पक्षावृत्तित्वेन स्वरूपासिद्धिरपि दोषः न तु व्यभिचारमात्रम् । ये तु प्रत्यभिज्ञा-
याः स्मृतित्वापत्तिभयेन स्मृतिजन्यत्वमेव मन्यन्ते, न तु संस्कारजन्यत्वम् । तन्मते
व्यभिचारो न भवतीत्यवधेयम् । अभिधामूलव्यञ्जनामनङ्गीकुर्वतो मतं दूषयति—
दुर्गेत्यादि । द्वितीयार्थोऽप्राकरणिकार्थबोधः । गजनिमीलिका हस्तिन इव
मूर्खत्वम् । उपसंहरति—तदेवमिति । तत्तद्रसादिलक्षणार्थस्य तत्तद्रसादिलख-
णार्थस्य । 'विलक्षणार्थस्य' इति पाठे तत्तद्रसादिरूपस्य । वाच्यादिविलक्षणस्येत्यर्थः ।

१. तत्तदिति । इहान्वयव्यतिरेकदृष्टान्तेन कश्चिदेव शब्दस्तादृशार्थख्यापनेऽलंकार्मीण
इति दर्शितम् । तदुक्तं ध्वनिकारेः—'सोऽर्थस्तद्वक्तिसामर्थ्ययोनी शब्दश्च कश्चन । यत्ततः
प्रत्यभिज्ञेयौ तौ शब्दार्थौ महाकवेः ॥' इति 'व्यङ्ग्यव्यञ्जकान्यामेव हि सुप्रयुक्तान्यां
महाकवित्वलाभो महाकवीनाम्, न वाच्यवाचकरचनामात्रेण' इति व्याख्यातं च ॥

इत्याचार्यश्रीसरयूप्रसादसुत-दुर्गाप्रसादविरचितायां छायायां पूर्वभागः ॥